

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 547.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e158566.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Scavenius:

Den høitærede Indenrigsminister havde vistnok fuldkommen Ret, da han begyndte sin Tale med at gjøre opmærksom paa, at denne Sag lige fra Begyndelsen af havde faaet en uheldig Vending. Det er kun altfor sandt, at den fra Begyndelsen er bleven betragtet som en Partisag og behandlet som saadan, Man kan ikke nægte, at der mange Gange er bleven talt til Lidenskab, og at man stundom endog har ladet Lidenskab tale. Idet jeg nu skal tillademig at fremstille min Formening om den meget omtalte Forordning, saa torer jeg at burde beynde med at gjøre opmærksom paa, at man vel bør skjelne imellem Forordningen, saaledes som den hidtil forelaa, siden den udkom den 23de Septbr., og saaledes, som man maa betragte Sagen nu efter de Erklæringer, som vi idag have hørt, navnlig of Krigsministeren, Jeg troer, at naar man ikke vel skjelner her imellem, vil man ikke komme til noget ret Resultat om, hvorledes man skal betragte denne Sag, Det er allerede af Andre her i Salen, som jeg formener, bleven fuldkommen tilstrækkeligt beviist, og det er ikke bleven modbeviist; ja, man har neppe engang prøvet paa noget Modbeviis i saa henseende, at Alt, hvad der er fremført om en absolut Retfærdigheds-Fordring som skulde tilfredsstilles ved denne Forordning, er falskt of deroer paa en urigtig Anskuelse af den Retfærdighed, der skal finde sin Beskyttelse i Statssamfundet, og det forekommer mig, at hele Talen derom alene er grundet paa det crasse Lighedsbegreb, som man i den allermødeste Tid har villet statuere som det ene Gyldige. I Henseende til, hvad der ellers er blevet bemærket angaaende denne Forordning, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg, ifølge Alt, hvad der tidligere er foregaaet angaaende Værnepligtssagen, ikke kan glemme, at der aldrig har været Tale om at udvide Værnepligten til Andre end til dem, som paa den Tid, Anordningen blev forelagt Stænderne, havde fyldt det 18de Aar. deraf følger, at naar man nu medtager dem, der er fødte i Aaret 1826, saa faaer man to hele Aarschasser ti fuldstændig Udskrivning mere, end man tidligere har været betænkt paa. Var den nuværende Værnepligtsanordning, som i det Væsentlige stemmer med det Udkast, der blev forelagt Stænderne i Aaret 1846, udkommet i rette Tid, nemlig i Aaret 1847, og jeg kan ikke indsee Grunden, hvorfor det ikke skete, saa vilde Sagen om Værnepligtens Almindelighed derved have fundet sin Afgjørelse, og man vilde neppe have tænkt paa en Anordning som den af 23de Septbr.; men hvis man havde troet det nødvendigt at udskrive et større Antal af de Værnefrie, maatte man ligefrem have forelagt Rigsforsamlingen en ny Anordning derom. Saameget staaer imidlertid fast, at naar forsamlingen antager, at Alle, der ere fødte i 1826, skulle tages med, saa vil man faae to Aldersclasser mere til Udskrivning, som ellers maatte ansees forat være gaaede fri derfor. Jeg har som Medlem af Comiteen ikke et eneste Øieblik tvivlet paa, at det med Hensyn til de stedfindende Omstændigheder maatte findes nødvendigt at gaae til Aaret 1826; men det synes mig, at man her glemmer, at man paa denne Maade, og jeg gjentager det atter, tager to fulde Aldersclasser med, som ellers vilde være fritagne, Naar man Fremdeles saa stærkt har udhævet, at der gaaes saa høit op i den værnepligtige Stand, at der endog tages af Forstærkningen, som ogsaa havde troet sig fri, saa bør man ikke glemme, at der er en væsentlig Forskjel, som jeg ogsaa troer udhævet af et andet Medlem idag, og det er den, at alle de,